

ИНФОРМАЦИОННИ
ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ
на Варн. търг.-инд. камара

Год. X, бр. 5.

Варна, 25 май 1939

КОНОСАМЕНТЪ.

Янко К. Сираковъ
ч. хонор. доцентъ при
Висшето търг. уще-Варна

Собственикътъ или арматорътъ¹⁾ на единъ корабъ може, като всъки другъ собственикъ или владѣтель, да го използва за цели, които не сж забранени отъ закона. Следователно, той може да го дава подъ наемъ на други лица, за да си превозватъ съ него стокитѣ. Като доказателство за постигнатото съглашение относно наемането може да служи само писменъ документъ, безъ да е нужна нотариална завѣрка на подписитѣ. Свидетелски показания, за установяване условията на съглашението и въобще съществуването на това съглашение, не се допускатъ²⁾. Законътъ за морската търговия прави изключение отъ това правило само за кораби, носящи до 50 тона, и които не се отдалечаватъ отъ бреговетѣ на България.

Въ закона, главата за наемане на кораби, се визиратъ два писмени акта: 1) *договоръ*, чието предназначение е да установи постигнатото съглашение за наемане кораба и 2) *коносаментъ*, установяващъ, че стокитѣ сж натоварени въ кораба за превозване.

На практика, договоръ се съставя само ако се наема цѣлия корабъ или поне една точно ояредѣлена частъ отъ него. Когато, обаче, ще се превозватъ стоки по обикновения редъ, тогава е достатъчно да се състави само коносаментъ, който въ Закона за морската търговия е на-

¹⁾ Арматорътъ наричане онова физическо или юридическо лице (безразлично дали е собственикъ или наемателъ на кораба), което, следъ като е снабдило единъ корабъ съ всичко необходимо, организира корабоплаване съ цель, за печалба, било за превозъ на стоки или хора, било за риболовъ.

²⁾ Но решителна клетва и самопризнание сж допустими. Обаче, при измама, свидетелски показания сж допустими.

реченъ „товарителенъ записъ“. И коносаментътъ трѣбва да бжде, като договора, обезателно облеченъ въ писмена форма. Той напълно замѣства договора, защото законътъ задължава въ него да се вписватъ всичкитѣ необходими клаузи за установяване съгласието на странитѣ. Плюсъ това, коносаментътъ установява още, че съглашението за превозване на стокитѣ е започнало да се изпълнява и че тѣ сж натоварени вече на кораба. Освенъ гдето установява, че стоката е получена въ кораба, на отговорността на корабоначалника³⁾ (коменданта), коносаментътъ служи и като инструментъ на кредита. Чрезъ него собствеността на означенитѣ стоки може да се прехвърля чрезъ джиро, както при записитѣ на заповѣдь, макаръ стоката да е още на пжть, а даже и преди тръгването на кораба.

При превоза по море коносаментътъ е това, което е товарителницата при сухоземния транспортъ. Разлика има въ това, че коносаментътъ се издава отъ корабоначалника (превозвача), а товарителницата се издава отъ товарача, като Б.Д.Ж. му издава завѣрено копие.

Датата на коносаментъ е отъ особено значение. Всѣко невѣрно вписване може да породии право на искъ на вреди и загуби отъ страна на ощетения. Даже, при умишлено вмѣкване на невѣрната дата, виновниятъ може да бжде углавно преследванъ. Законътъ изисква, щото коносаментътъ да се издава въ 4 екземпляра, но издаванетоъ му въ по-малко броя не го

³⁾ Корабоначалникъ (комендантъ) е лицето, което е натоварено отъ арматора на единъ търговски корабъ съ управлението и воденето на кораба. Обема на властта му е много поширока отъ тази на прокуриста.

прави нищоженъ. Достатъчни сж само 2 броя — единъ за товарача и другъ за корабоначалника. Екземплярътъ, който остава у корабоначалника, трѣбва да е подписанъ отъ товарача и обратното. Допустимо е да се изпраща на приемача на стоката допълнително втори екземпляръ, поради страхъ отъ изгубване на първия брой.

Коносаментътъ трѣбва да бжде издаденъ и предаденъ на съответнитѣ лица найкъсно 24 часа следъ натоварването. На практика, обаче, се случва, щото да бжде издаванъ преди пълното натоварване на стоката; това е въпросъ на довѣрие и на рискъ.

Полезата отъ коносамента и отъ неговата сложна юридическа сжщностъ е твърде голѣма. Въ случай на споръ, той служи за доказателство, че именно посочената въ него стока е била натоварена. Благодарение на неговата правна сжщностъ, товарачътъ се сдобива съ парични срѣдства чрезъ депозирването му въ нѣкоя банка, а за презморската търговия сж необходими досга голѣми капитали. Всѣки, на когото е джиросанъ единъ коносаментъ, съ самия този фактъ, става законенъ владѣтель на визираната въ него стока и разполага съ нея както на мѣри за добре.

Освенъ дето коносаментътъ служи за доказателство, че натоварването е действително направено, той установява още и условията на превоза. Съставениятъ коносаментъ, въ предписаната отъ закона форма, съставлява доказателство за всичкитѣ заинтересувани въ товара лица, както и между тѣхъ и застрахователитѣ. По отношение на последнитѣ, това е отъ важно значение. Напримѣръ, при морско нещастие, за да се получи осигурената сума, трѣбва, преди всичко, да се установи, че именно застрахованата стока е погинала или е аварирана и че действително казаната стока се е намирала върху кораба по време на катастрофата, а не нѣкоя друга стока. За доказване на туй нѣщо е достатъчно съдържанието на редовно съставенъ коносаментъ.

Странитѣ по коносамента (товарачъ и корабоначалникъ) не могатъ да доказватъ срещу третитѣ лица (застрахователи и др.), че съдържанието на коносамента не било вѣрно; напримѣръ, единъ товарачъ не би могълъ да доказва срещу застрахователя, че упоменатата въ коносамента и застрахована стока била фактически въ по-голѣмо количество, откол-

кото е отбелѣзано въ този коносаментъ.

Но когато спорътъ е между товарача (износителя) и корабоначалника, тогава законътъ допуска да бжде атакувано съдържанието на коносамента, безъ да сж допустими свидетелски показания; напримѣръ, износителятъ твърди, че товареното количество тиквено семе било 50 торби, а корабоначалникътъ вписалъ само 40 торби, безъ това да бжде навреме забелязано. Впоследствие, износителятъ може да обори това невѣрно вписване, като предложи на корабоначалникътъ решителна клетва, или като се възползува отъ негово самопризнание.

Сжщо така, третитѣ заинтересовани лица, напримѣръ застрахователитѣ, могатъ да установяватъ, че посочената въ коносамента стока не е сжщата, която е натоварена, или, че въобще е нѣмало даденъ товаръ отъ търговеца, който е сключилъ застраховката.

ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ОТДѢЛЪ

МѢСТНИ СЪОБЩЕНИЯ

Въведената регламентация въ износа на вина у насъ. Въ връзка съ скоро открититѣ възможности за износъ на наши вина, г. Министърътъ на търговията, промишлеността и труда, въ желанието си да затвърди тѣзи първи опити въ една постоянна възможностъ, издаде последователно две заповѣди — № 104 и 155, съ които постави редица условия, на които трѣбва да отговарятъ вината, предназначени за износъ. Съ едно последующе окръжно, основано на горната заповѣдъ на г. Министра, Експортниятъ институтъ, отъ своя страна, даде подробни указания относно типовецѣ български вина, предназначени за износъ въ Германия, относно приемането, изпращането и окончателното имъ приемане въ Германия, както и за документитѣ, които трѣбва да съпровождатъ отдѣлнитѣ пратки.

Предвидъ на голѣмия интересъ, който представляватъ тѣзи разпоредби, по-долу помѣстваме текстуално нѣкои отъ тѣхъ:

ЗАПОВѢДЪ

№ 104

За да се осигури единъ целесъобразенъ износъ на български вина за чужбина, на основание чл. 1, ал. 4. отъ Наредбата-законъ за организиране и контролъ на износа,

ЗАПОВЪДВАМЪ:

Да се въведе задължителен контрол върху износа на вина от България, при спазване на следните условия:

1) Износът да се извършва само от лица, притежаващи разрешителни от Експортния институт, съгласно чл. 3 от закона за организиране и контрол на износа.

2) За износ да се допускат само вина, които по външен вид, цвят, вкус, химически състав, опаковка и означение, отговарят на изискванията и контролните норми за внос в съответните чужди пазари.

За отделните пазари ще се издаде заповед, определяща въ подробности качествените норми, опаковката и означението.

3) Контролът на предназначеният за износ вина да се извършва от органи, натоварени за целта с отделна заповед.

4) Контролът на предназначеният за износ вино да се извършва по искане на износителя, до 7 дни преди товаренето на стоката, както и през време на товаренето, като се преглежда цялото представено от износителя за преглед количество. За резултата от този преглед, контролният орган попълва специално сведение, един брой от което се изпраща въ Експортния институт и един брой запазва при себе си. За одобреното за износ вино той издава удостоверение, което се изисква съгласно чл. 2 от Закона за организиране и контрол на износа. Това удостоверение има валидност до 10 дни от датата на издаването му. Върху одобреният за износ бурета или цистерни, контролният орган поставя съответен знак.

5) Всички спорове, относно това, до колко дадена партия или част от партия отговаря на условията за износ, както и всички решения на органи, натоварени съ провеждане на контрола, подлежат на обжалване въ 3-дневен срок пред Върховната контролна комисия, която има следния състав: председател — представител на Експортния институт, и членове: представител на М-вото на земеделието и представител на Сдружението на износителят на вина и спиртни питиета въ България. Върховната контролна комисия има право:

а) да преглежда по искане на износителят, за тяхна сметка, наменият вече от контролните органи като негодни за износ цели партии или част

от партии съ вина, като: или потвърждава решението на органи и отказва издаването на удостоверение, предвидено въ чл. 2 от Закона за контрол на износа, или издава такова удостоверение вместо тях;

б) да разглежда подадените въ 3-дневния срок жалби против решенията на контролните органи, да взема окончателни становища по тях, които становища не подлежат на обжалване;

в) да преглежда, когато и където намири за добре, натовареният вече и намиращи се на път пратки или стоки, готови за товарене въ складовете на износителят или на производителят на вина.

Забележка: Върховната контролна комисия, съ одобрение на г. Министра на търговията, промишлеността и труда, може да делегира правата си на специално назначени районни контролни комисии, съ състав: председател — представител на Експортния институт и членове — по един представител на Министерството на земеделието и на Служението на търговците-износители на вина и спиртни питиета въ България. Тези комисии, въ определените им райони, имат всички права и задължения на върховната контролна комисия.

Върховната контролна комисия и районните контролни комисии се назначават съ заповед от г. Министра на търговията, промишлеността и труда.

7) Лица, които товарят вина за износ, неотговарящи на изискванията на настоящата заповед, или нарушат същата, както и издадените към нея наредби, заповеди и окръжни, се наказват съгласно чл. 7 от Закона за организиране и контрол на износа, съ глоба от 500 до 5000 лева, съ постановление на г. Министра на търговията, промишлеността и труда, което е окончателно и не подлежи на обжалване.

Който не се съобразява съ цените и начина на снабдяване чуждите пазари, определени съгласно чл. 5 от Закона за организиране и контрол на износа, се наказва съ глоба до 30.000 лева.

8) Нарушенията се констатирават съ актове, съставени от органи на Експортния институт, натоварени съ провеждане на контрола при износа на вина, въ присъствието най-малко на един свидетел.

9) Лица, които противодействуват на органи, натоварени да контролират износа на вина, се наказват съгласно глава V от Наказателния закон.

10) Изпълнението на настоящата заповед възлагамъ на органи на Експортния институт.

Заповѣдвамъ на Експортния институтъ, да изготви и ми представи въ 3-месеченъ срокъ правилникъ за организиране и контролъ на износа на вина и спиртни напитки.

София, 4 мартъ 1939 година.

Министъръ: (п) Ил. Кожухаровъ
Вѣрно,
Н-къ на канцеларията: (п) И. Димитровъ

ЗАПОВѢДЪ

№ 155

Въ допълнение на т. 2 отъ заповѣдъ № 104 отъ 4 мартъ 1938 г.,

ОПРЕДѢЛЯМЪ

предназначенитѣ за износъ въ Германия вина да отговарятъ на следнитѣ качественни изисквания:

1. вината да бждатъ напълно натурални и годни за потрѣбление, съгласно предписанията на Закона за вината, спиртнитѣ напитки и оцета отъ 22 юний 1932 г., и Правилника за приложението на сжщия законъ;

2. не се допускатъ до износъ вината отъ директни сортове, а сжщо така и вината, съдържащи прибавки отъ захаръ, стафиди, винена киселина, лимонена киселина, сулфити — съ изключение на калиевъ пиросулфитъ (калиевъ метабисулфитъ);

3. да притежаватъ присжщитѣ на типа имъ цвѣтъ, вкусъ и ароматъ;

4. да съдържатъ:

а) не по-малко отъ 10 градуса алкохолъ (10 обемни процента);

б) летливи киселини — не повече отъ 1,2 гр. на литъръ за бѣлитѣ и 1,6 гр. на литъръ за червенитѣ вина;

в) вината за смѣсване (купажъ) трѣбва да съдържатъ и най-малко 28 гр. на литъръ безахаренъ екстрактъ;

5. предназначенитѣ за износъ вина да се товарятъ въ бѣчви и вагони-цистерни, почистени и надлежно пригодени за целта.

София, 1 априлъ 1939 година.

Министъръ: (п) Ил. Кожухаровъ
Вѣрно,
Н-къ на канцеларията: (п) Ив. Димитровъ

ОКРЖЖНО № 248

на Експортния институтъ

Въ връзка съ приложението на заповѣди № 104 отъ 4 мартъ и 155 отъ 1 априлъ 1939 год., нарежда Ви се да имате предвидъ следното, при извършването контрола на изнасянитѣ вина:

1. Описание на установенитѣ типове български вина за износъ въ Германия:

а) Маврудъ — най-тъмнитѣ червени вина за смѣсване (купажъ) Указание на този типъ сж нашитѣ маврудови вина;

б) Типъ Бордо — вината, получени отъ смѣсване на маврудъ и памидъ, при съотношение 25⁰/₀:75⁰/₀, съ единъ толерансъ отъ около 5⁰/₀, съ огледъ да се постигне характерния цвѣтъ на виното бордо. Така напримѣръ, при единъ ясно червенъ памидъ, пропорцията на мавруда може да стигне до 30⁰/₀ и обратно — при тъменъ памидъ, пропорцията на мавруда може да се намали до 20⁰/₀. Германскитѣ специалисти по приемането, по Ваше искане, ще посочатъ нагледно точния цвѣтъ на казаното вино.

в) Памидъ — указателенъ типъ сж червенитѣ пазарджишки памидови вина. (По изключение, разрешава се на свѣтло червенитѣ памидови вина да се прибавя до 3⁰/₀ маврудъ, за усилване на цвѣта);

г) Бѣли вина — всички мискетови, даматови, памидови и др. бѣли вина, съ зеленикавъ цвѣтъ и повече общи киселини.

2. Предварително приемане на вината:

Износителитѣ, които иматъ уговорена сдѣлка съ германския вносител Рудолфъ Чермакъ & Со, уведомяватъ Експортния институтъ и съответния районенъ инспекторъ, кжде иматъ готови партии, отъ кой типъ вино, количества и товарна гара. Германскитѣ специалисти, придруженъ отъ органъ на Експортния институтъ, преглежда и описва вината, опредѣля типа и количеството, което приема, изважда срѣдна проба, прибавя необходимитѣ консервиращи материали и запечатва одобренитѣ сждове. Отъ срѣдната проба се изпращатъ 2 мостри на фирмата Чермакъ & Со, съгласно нареждането на специалистите. Две шишета отъ по 1 литъръ отъ срѣдната проба се задържатъ на разположение на органа на Експортния институтъ.

Всички шишета, съдържащи вино отъ срѣдната проба, се етикетиратъ съ означение на формата, типа, количеството, произхода и съ указание, че виното е удобрено и запечатано. На лѣвата страна на етикета се подписва германскитѣ специалистъ, а на дѣсната страна — органътъ на Експортния институтъ. Мостритѣ, предназначени за изпращане въ Германия, се подпечатватъ отъ германския специалистъ и се предаватъ на фирмата-износителка, за изпращане съ веропланъ въ Пасау, следъ съответното опаковане, съ огледъ

да пристигнатъ здрави на мѣстоназначението. Отъ останалитѣ две проби, едната се подпечатва отъ германския специалистъ и се изпраща въ Экспортния институтъ, за доказателство въ случай на споръ, другата проба се предава на контролния органъ на съответната държавна лаборатория за анализа, за да се установи състава на виното, съгласно т. 4 отъ заповѣдь № 155. Такситѣ за анализа се заплащатъ непосредствено отъ фирмата износителка. Следъ анализа, която трѣбва да бжде извършена въ срокъ отъ 1 день (за маврудитѣ 2 дни, понеже се търси и съдържанието на сухия екстрактъ), контролнитѣ органи допълватъ анализното удостоверение, попълватъ сведения за прегледаната пратка за износъ и, при случай, издаватъ удостоверението за годностъ, съгласно чл. 2 отъ Закона за организиране и контролъ на износъ и т. 4 отъ заповѣдь № 104. При попълване на сведението и издаването на удостоверение за годностъ, контролнитѣ органи спазватъ най-точно предписанията на заповѣдь № 155.

Следъ одобрението на дадена партида, германскиятъ специалистъ и пълномощникътъ на фирмата Чермакъ & Со издаватъ на износителя документъ, че партидата е предварително одобрена.

3. Изпращане на вината, предназначени за износъ:

Германскиятъ вносителъ Чермакъ & Со, следъ получаване изпратенитѣ му мостри отъ срѣдната проба и одобряване на партидата, нарежда да се открие акредитивъ на фирмата-износителка, изпраща транспортнитѣ сждове и дава нареждане и диспозиция до износителя за товарене и изпращане.

При товаренето, контролнитѣ органи преглеждатъ най-внимателно годността на сждоветѣ, съ които ще се превозва виното, и следятъ преливането отъ запечатанитѣ сждове въ транспортнитѣ такива. Да се обясни на фирмитѣ, че тѣ иматъ всички интересъ да извозятъ партидитѣ вино въ това състояние, въ което сж приготвени и запечатани. Всѣка промѣна въ това отношение, даже и доброжелателно мотивирана, носи голѣми рискове за износителя.

Товаренето на вината ще се извърши въ следния редъ:

На първо време ще се изпраща памидъ и бордо, а следъ това бѣлитѣ вина и мавруда, съ огледъ да се изпревари затоплянето на времето. Сжщо така, ще се дава предпочитание на партидитѣ,

които се съхраняватъ въ бадеми и въ временни експортни помѣщения.

4. Документи:

Заедно съ фактурата за експедиранитѣ количества, износителитѣ изпращатъ на фирмата Чермакъ & Со, Пасау, за всѣка отдѣлна пратка, удостоверение за произходъ на нѣмски езикъ, издадено отъ съответната търговско-индустриална камара, както и анализно свидетелство, издадено по специаленъ образецъ.

5. Окончателно приемане въ Германия:

Следъ пристигане на праткитѣ въ Германия, вносителътъ ще вземе проби отъ отдѣлнитѣ сждове, съгласно предписанията за анализа на германскитѣ закони, която анализа ще се извърши отъ опредѣленитѣ за целта държавни лаборатории. Въз основа на тази анализа ще става окончателното приемане и изплащане на доставката.

За всички останали подробности при изпълнение на контрола на изнасянитѣ вина, допитвайте се незабавно до Института, като имате за ржководно начало въ работата си експедитивността и прецизността. Внушавайте непрестанно на износителитѣ, на тѣхнитѣ представители и на производителитѣ, че тѣ трѣбва да бждатъ напълно добросъвестни, за да се завърши успѣшно започнатия прѣвъ масовъ износъ на вино отъ България и съ това да се затвърди доброто име на българския продуктъ на чуждитѣ пазари.

за Директоръ: не се чете.

Къмъ окржжно № 248 отъ 11 т. м. Съ писмо № 7771 отъ 12 т. м., Главната дирекция на народното здраве съобщава, че следнитѣ химически лаборатории могатъ да извършватъ анализа на виното, предназначено за износъ:

1. Химическо отдѣление при Института за народно здраве, ул. Регентска № 26 — София;

2. Областна химич. лабор. въ гр. Вратца
3. " " " " " Плъвенъ
4. " " " " " Варна
5. " " " " " Бургасъ
6. " " " " " Стара-Загора

7. Държавно химическо отдѣление при гигиенната лаборатория въ гр. Видинъ.

8. Държавно химическо отдѣление при гигиенната лаборатория въ гр. В. Търново.

Освенъ това, подведомствени на Главната дирекция на Народното здраве сж и следнитѣ общински химически лаборатории:

1. Общинска химич. лабор. въ гр. София
2. " " " " Русе
3. " " " " Пловдивъ
4. " " " " Варна
5. " " " " Бургасъ

Освенъ това, анализата на виното може да се извършва още и отъ Централния земеделски изпитателенъ институтъ въ София, както и отъ Винарската опитна станция въ Плевенъ.

за Директоръ: не се чете.

* * *

Бюро на кралската унгарска служба за външна търговия въ София. Съгласно едно съобщение на Министерството на търговията, промишлеността и труда, Унгарското правителство е решило да открие въ София бюро на една делегация отъ Кралската унгарска служба за външна търговия. За директоръ на тая служба е билъ назначенъ M. vitéz Tibor Inczedy-Gömbös.

Предупреждение на Министерството на търговията, промишлеността и труда. Министерството на търговията, промишлеността и труда предупреждава, че не взема абсолютно никакво участие въ издаването на „Библиотека — вестник на Министерството на търговията, промишлеността и труда“.

Понеже издателството на списанието е злоупотребило, като издава списанието съ името на Министерството и като събира суми за него, то е поискало отъ Дирекцията на полицията да се спре издадения вече брой на списанието и да се запрети по-нататъшното му издаване.

Министерството кани всички търговски и други фирми да иматъ горното предвидъ и ако получатъ списанието, да го връщатъ направо на издателството му — „Л. Генчевъ — бул. Мария Луиза 2“, както и да не плащатъ абонамента му.

Определяне на районитъ на районитъ инспектори и помощникъ инспектори при Експортния институтъ. Съ заповѣдъ № 177 отъ 14 априлъ т. г., г. Министърътъ на търговията, промишлеността и труда е разпредѣлилъ районитъ на действие между районитъ инспектори и помощникъ инспектори на Експортния институтъ. Районътъ на Варненската търговско-индустриална камара е разпредѣленъ както следва: а) цѣлата Шуменска административна област, включително товарнитъ гари Стражица и Кесарево отъ Плевенската административна област — подъ инспектората на Районния инспекторъ въ Варна, съ седалище

въ гр. Варна; б) района на Горно-Орѣховската административна околия — подъ инспектората на помощникъ районния инспекторъ въ гр. Горно-Орѣховица, съ седалище въ гр. Горно-Орѣховица.

Външни пазари

Германия

Нови понятия и опредѣления въ новия германски митнически законъ. Споредъ единъ рапортъ на Българското царско генерално консулство въ Хамбургъ, измѣненията, внесени въ новия германски законъ за митниците, се дължатъ на новитъ методи, проведени въ стопанството на третия Райхъ, на териториалнитъ промѣни следъ присъединяването на Австрия и Судетскитъ области, както и на голѣмия напредъкъ на съобщителнитъ и превозни сръдства. Този законъ ще се прилага въ цѣлата германска територия, съ изключение на протектората Бохемия—Моравия.

Въ общитъ постановления е проведено понятието „митническа подведомственоостъ“. Всички чуждестранни стоки, които преминаватъ границата, сж подъ зависимостта на митницата, подлежатъ на митнически ограничения и се наричатъ митнически блага. Митническата подведомственоостъ се прекратява съ преминаването на тѣзи блага въ свободния стокообмѣнъ, съ преизнасянето имъ, или съ унищожаването имъ подъ надзора на митническитъ власти.

Опредѣля се точно понятието условна и безусловна отговорностъ предъ митническитъ власти. Опредѣля се точно и личната отговорностъ предъ митницитъ. Докато споредъ стария законъ отговорно лице се считаеше онова, въ чието съхранение се е намирала стоката при пораждането на митническата отговорностъ, респ. на митнишкото задължение, споредъ новия законъ тази отговорностъ се носи отъ лицето, което поиска обмитването на стоката или пъкъ неправомѣрно разполага съ митнически блага, чиято придобие блага, чиято зависимостъ отъ митницитъ е известна.

Предвидени сж и редица промѣни въ процедурата по обмитването: премахва се общата декларация за нѣколко вида стоки: ограничава се отговорността на транспортъора; декларатора се задължава да спомене името на изпращача, както и да посочи точно вида, качеството и състоянието на стоката; разрешава се

стоката да бъде предварително прегледана за целта, и да се вземат проби.

Въвеждат се два вида процедури: окончателна и временна. При окончателната процедура стоката се обмитва при преминаването на границата. При временната процедура се цели да се улесни внасянето на необмитени стоки, разполагането съ тях въ известни рамки, връщането имъ презъ същата или друга митница; въ случая, вносителътъ се държи отговоренъ въ размѣръ на най-високото мито. Същата процедура има за целъ и да улесни съхраняването подъ митнически надзоръ на стоки, за лагеруване, облагородяване или преработване въ обществени митнически складове или частни такива, поставени подъ митнически надзоръ. Тѣзи стоки се деклариратъ предварително като подлежащи на обмитване и за тѣхъ се води специална смѣтка въ съответната митница. Записванията по тѣзи смѣтки за новопристигнали стоки, за влѣзли въ свободния стокообмѣнъ, за преизнесени количества или за унищожени подъ митнически надзоръ, се извършватъ чрезъ специални декларации.

Предвидена е и така наречената „помощна митническа процедура“, чрезъ която се регулира обикновения между-държавенъ транзитенъ стокообмѣнъ презъ територията на Германия, както и обмитването на свободни блага, предназначени за износъ.

Отъ досегашнитѣ митнически закони оставатъ въ сила митническата тарифа, показателътъ на стокитѣ къмъ тарифата, износнитѣ митнически списъкъ, тарифата за тарата, списъкътъ къмъ наредбата за митническата компетенция и правилникътъ къмъ митническата тарифа.

Протекторатътъ Бохемия и Моравско.

Митото на свинска и гъша масъ. Съ правителствена разпоредба отъ 27. III. т. г. въ протектората на Бохемия и Моравско сж установени следнитѣ мита, валидни отъ 1. IV. 1939 год. до 31. III. 1940 година:

митн. ст. 98 — масъ свинска и гъша:
сурова — 90 крони за 100 кгр.
топена — 120 крони за 100 кгр.

Египетъ

Митото за тѣстени произведения отъ житно брашно. Съгласно съобщение отъ Българската Царска Легація въ Кайро, внасянитѣ въ Египетъ тѣстени произведения отъ житно брашно, които

се приготвяватъ подобно на каданфа, следъ 27. II. 1939 год. се облагатъ по ст. 131, т. е. сжщо както и финнитѣ хлѣбни произведения—финни пекарски издѣлия, бисквити, сжщо и съ прибавка на какао, плодове или захаръ, по 15% отъ стойността.

Турция

Изоставя се практиката на обезпечаване представянето на оригиналната фактура. Министерството на митницитѣ и монополитѣ въ Турция, съ окръжно № 8507/2474 отъ 28. II. 1939 г. (Турски държавенъ вестникъ № 4145 отъ 13. III. с. г.), е предписало да се изостави въ бъдеще практиката на обезпечаване представянето на оригиналната фактура за стоки, непридружени въобще съ оригинални фактури, или придружени съ незавѣрена фактура, като всички стоки на вносители, които не сж се съобразили съ това изискване, се отварятъ и подлагатъ на прегледъ.

Франция

Отпуснати контингенти за второто тримесечие, за вносъ на български стоки. Царската легація въ Парижъ е уведомила, че френското правителство е отпуснало следнитѣ контингенти за вносъ на български стоки презъ второто тримесечие на текущата година: заклани птица—45 квинтала; яйца въ черупки — 360 квинтала; сирене — 150 квинтала; фасулъ — 1200 квинтала; лукъ — 600 квинтала.

Държавенъ вестникъ

Бр. 88 — Заповѣдь № 2190 на Санитарно-ветеринарното отдѣление. Измѣня се п. 3, забележка I, на заповѣдь № 6038 отъ 11 октомврий 1937 г., въ смисълъ, че клането на агнетата се допуска минимално до 5 кгр. въ заклано и изчистено състояние.

Бр. 91 — Окръжно № 7806 на М-вото на земедѣлието и държавнитѣ имоти. Съгласно чл. чл. 20 и 34 отъ правилника за контролата и изследванията на материалитѣ, препаратитѣ и пр. и чл. 94 отъ закона за подобрене земедѣлското производство и опазване полскитѣ имоти, разрешава се вносъ безъ мито на специалитета „Радицинъ“, изпитанъ отъ Земедѣлския изпитателенъ институтъ въ София. Въпроснитѣ специалитетъ се употребява за заразяване семето на соята

при посъвъ, съ цель за увеличение на добива.

Бр. 93 — Законъ за допълнение на чл. 36 отъ наредбата законъ за данъка върху приходитъ. Наредба събирането на данъка върху изнасяното вино, въ размъръ на 10 лева на тонъ. Данъкътъ ще се събира въ митницата, при износа.

Бр. 94 — Законъ за продължаване действието на наредбата законъ за уреждане производството и продажбата на розово масло (Д. в. бр. 86 отъ 20. IV. 1937 г. и бр. 95 отъ 4 май 1937 г.) за още една година.

Законъ за снабдяване земеделското ни стопанство съ дребенъ земеделски инвентаръ. Доставката на този инвентаръ се възлага на Б. з. к. банка. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Бр. 95 — Законъ за измѣнение и допълнение на наредбата законъ за облекчение на длъжниците и заздравяване на кредита.

Бр. 96 — Законъ за увеличение производството на фуража, лена, ръжта и картофитъ.

Бр. 97 — Заповѣдь № 34 на дирекцията на воднитъ съобщения. Опредѣля ценитъ, по които ще се заплаща работата, въ връзка съ товаренето, разтоварването, претоварването, превозването и манипулирането на стокитъ, на и отъ корабитъ, въ пристанищата Варна, Бургасъ, Русе, Ломъ, Видинъ, Орѣхово, Сомовитъ и Свишовъ.

Заповѣдь № 32. Въ класъ 8 на таблицата за размѣра на товарната такса за изнасятитъ стоки (Д. в. бр. 110 отъ 7. VI. 1937 г.) се вписва и „чистъ спиртъ“.

Заповѣдь № 36. Опредѣля размѣритъ на такситъ, за извършената отъ пристанищнитъ управления работа, въ връзка съ товарене, разтоварване, преноси, превози и манипулиране на стокитъ въ районитъ на пристанищата. Тѣзи размѣри влизатъ въ сила отъ 3 юний т. г. Дотогава оставатъ въ сила утвърденитъ тарифи за преноснитъ служби.

Бр. 98 — Правилникъ за прилагане закона за насърчение строежа на селско-стопанскитъ сгради въ България.

Бр. 101 — Законъ за допълнение на чл. 313 отъ закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ. Прибавя се нова алинея, споредъ която, лицата, които сж признати отъ Експортния

институтъ за износители на вина и др. спиртни питиета, се освобождаватъ отъ патентъ за правотъргуване съ спиртни питиета на едро, за купуването имъ и за изнасянето имъ въ чужбина. По-голтми подробности въ държавенъ вестникъ.

Решение по продължаване сроковетъ по нѣкои временно вносни и износни декларации.

Правилникъ за приложението на закона за снабдяване земеделското стопанство съ дребенъ земеделски инвентаръ.

Бр. 102 — Наредба № 42 на Дирекцията на труда, относно пекарницитъ, произвеждащи хлѣбъ (специално по спазването на недѣлната почивка и условията за допускане на изключения).

Бр. 103 — Окръжно № II-38-8570, относно приложението на чл. 55 ал. II отъ закона за индустрията. Предвидената протекция отъ 20%, при сравнение на ценитъ на чуждестраннитъ съ тия на мѣстнитъ произведения, ще се прибавя напълно само доколкото действителното мито е по-голтмо. Въ тротивенъ случай, ще се прибавя само действителното мито.

Бр. 105 — Решение, относно отношенията между работодателитъ (индустриалци кожари, притежатели на заведения, въ които се обработватъ кожи и се произвеждатъ всички видове лица и космати кожи) и работницитъ кожари, работящи въ сжититъ заведения въ Царството. Подробности въ държ. вестникъ.

Окръжно № II-8884 на Дирекцията на търговията и промишлеността. Точка 2 на окръжно № II-20219 отъ 27. X. 1938 г. (д. в. бр. 246 отъ 1938 г.) получава следната редакция: „По забележката къмъ статия 343 ще се обмислятъ чисто вълнени прежди и такива, които съгласно общитъ положения въ тарифата за вносни стоки се третиратъ като вълнени.“

Правилникъ за изразходване сумитъ на специалния фондъ „професионални организации.“

Решение относно трудовитъ условия и минималнитъ заплати на служителитъ въ кооперативнитъ предприятия въ цѣлата страна.

Бр. 100 — Законъ за измѣнение наредбата-законъ за Б. З. и К. Б. (д. в. 163/18. X. 1934 г.)